

ภุมรินทร์ ศรีมูล : ความรับผิดทางละเมิดของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม. (TORTIOUS LIABILITY OF MEDICAL PROFESSIONAL) อ. ที่ปรึกษา : รศ. สุขุม ศุภนิธย์ 136 หน้า.
ISBN 974-53-2693-3.

ในคดีละเมิดอันเกิดจากการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม ผู้ได้รับความเสียหายมักประสบปัญหาในการพิสูจน์ความผิดโดยเฉพาะอย่างยิ่งในคดีที่เกิดจากความประมาทเลินเล่อในการรักษา เนื่องจากความประมาทเลินเล่อเช่นว่านี้ ไม่สามารถที่จะพิสูจน์ได้โดยง่าย แม้ในอดีตจะได้มีการศึกษาวิเคราะห์เกี่ยวกับมาตรฐานการประกอบวิชาชีพในสาขาวิชาชีพต่างๆ และมีข้อเสนอแนะให้นำหลักความรับผิดทางวิชาชีพมาปรับใช้กับความรับผิดทางละเมิดของผู้ประกอบวิชาชีพ เนื่องจากเป็นหลักที่ผลักภาวะในการพิสูจน์ความประมาทเลินเล่อไปให้กับผู้ประกอบวิชาชีพเป็นผู้นำสืบเพื่อให้ตนพ้นผิด และในประเทศไทยนั้นอาจอาศัยหลักข้อสันนิษฐานความผิดตามมาตรา 422 แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ เข้ามาเทียบเคียงได้เนื่องจากให้ผลสุดท้ายเช่นเดียวกับหลักความรับผิดทางวิชาชีพ อย่างไรก็ดี ต่อมาเมื่อมีการบังคับใช้พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 และพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2545 ทำให้เกิดความแตกต่างในความรับผิดทางละเมิดของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมในสถานพยาบาลของรัฐและผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมในสถานพยาบาลของเอกชน และทำให้การปรับใช้หลักความรับผิดทางวิชาชีพไม่เกิดประสิทธิผลเท่าที่ควร

การกำหนดกฎหมายในเรื่องความรับผิดทางละเมิดของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมขึ้นมา โดยเฉพาะโดยนำหลักข้อสันนิษฐานความผิดมาปรับใช้ ประกอบกับการจัดตั้งกองทุนเพื่อทดแทนความเสียหายอันเกิดจากการกระทำละเมิดของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรม และการแก้ไขพระราชบัญญัติหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ พ.ศ. 2545 ให้ใช้สิทธิไล่เบี้ยความรับผิดได้เฉพาะกรณีจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง รวมถึงการสร้างความเข้าใจที่ดีในบทบาทของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมที่ปฏิบัติหน้าที่โดยใกล้ชิดกับผู้รับบริการยิ่งกว่าการประกอบวิชาชีพอื่น และการคำนึงถึงสิทธิของผู้รับบริการซึ่งได้รับความเสียหายในอันที่จะเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนอันเกิดจากการกระทำละเมิด จะทำให้การคุ้มครองสิทธิหรือสุขภาพของผู้ป่วยรวมทั้งขอบเขตความรับผิดของผู้ประกอบวิชาชีพเวชกรรมมีความสมบูรณ์และเป็นธรรมมากยิ่งขึ้น

4586098334 : MAJOR LAWS

KEY WORD : TORTIOUS LIABILITY / MEDICAL PROFESSIONAL

PHUMMARIN SRIMOON : TORTIOUS LIABILITY OF MEDICAL PROFESSIONAL.

THESIS ADVISOR : ASSOC.PROF. SUSOM SUPANIT, 136 pp. ISBN 974-53-2693-3.

In cases arising from the practice of medical professionals, a victim often faces an insurmountable obstacle of proving a wrongful act. This is especially true for cases arising from negligent acts in the course of a treatment. Such a tortious act cannot be proven easily despite past studies on professional standards for various professions and proposals for the application of the principles of professional liability to tortious liabilities of professional practitioners, the attraction being the allocation of the burden of proof on the practitioner to justify his acts. The adoption by analogy of this principle to the Thai legal system was made possible by the principles of assumption of liability under section 422 of the Civil and Commercial Code, where a similar result could be achieved as under the professional liability principle. However, the coming into force of two Acts, namely the Tortious Liabilities of Officials Act, B.E. 2539 (1996), and the National Health Security Act, B.E. 2545 (2002), created a divide in the standards of liability of medical professionals in public medical facilities and medical professionals in private medical facilities, undermining the effectiveness of applying professional liability principles.

The enactment of a specific law on tortious liabilities of medical professionals which adopts the assumption of liability together with an establishment of a fund for providing compensation to victims of negligent acts by medical professionals, and the amendment of the National Health Security Act, B.E. 2545 (2002), to restrict the right to seek indemnification only in cases of intentional acts or gross negligence, coupled by the engendering of a good understanding of the roles of medical practitioners whose practice draws them closer to the service recipients than any other profession and the recognition of the recipient's rights as a victim to claim compensation for the tortious acts, would result in a protection of the patient's life and health, including the determination of the scope of liability for medical professionals, which would be more comprehensive and just.

/